

สู่หนทางสวรรค์

บุคคลผู้ประพฤติธรรม ย่อมอยู่เป็นสุขทั้งในโลกนี้และ
โลกหน้า บัณฑิตควรประพฤติธรรมให้สุจริต ไม่ควรประพฤติ-
ธรรมให้เป็นทุจริต เพราะบุคคลผู้ประพฤติธรรม ย่อมอยู่
เป็นสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

สู่หนทางสวรรค์

๔๑๘

ตลอดระยะเวลาอันยาวนาน มวลมนุษยชาติล้วนปรารถนาให้โลกมีสันติสุข แต่ไม่มีใครรู้ว่า สันติสุขที่แท้จริงนั้นอยู่ตรงไหน จะเข้าถึงได้อย่างไร จนกระทั่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงค้นพบว่า สันติสุขที่แท้จริงจะบังเกิดขึ้นได้ ต่อเมื่อมนุษย์ทุกคนทำใจให้หยุดนิ่ง เมื่อนั้นมนุษย์จะเข้าถึงสันติสุขภายใน เข้าถึงพระธรรมกาย ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของความสุขที่แท้จริง และเป็นสิ่งที่มีอยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคนในโลก ไม่ว่าจะเป็นความแตกต่างกันโดยเชื้อชาติ ศาสนา หรือเผ่าพันธุ์ หากได้ลงมือปฏิบัติธรรมอย่างสม่ำเสมอและถูกวิธีแล้ว ย่อมเข้าถึงได้ทุกคน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน ขุททกนิกาย อปทาน ว่า

“บุคคลผู้ประพฤติธรรมย่อมอยู่เป็นสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า บัณฑิตควรประพฤติธรรมให้สุจริต ไม่ควรประพฤติธรรมให้เป็นทุจริต เพราะบุคคลผู้ประพฤติธรรม ย่อมอยู่เป็นสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า”

ผู้ประพฤติปฏิบัติธรรม กลั่นกาย วาจา ใจให้สะอาด บริสุทธิ์ผ่องใส ย่อมมีพลังบุญ พลังความดีที่จะสร้างบารมีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป พลังใจที่เกิดจากการปฏิบัติธรรม เป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ที่สามารถถกโลกใบนี้ให้เป็นโลกแก้ว เป็นโลกที่น่าอยู่ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้ ต่อเมื่อทุกคนได้เห็นคุณค่าของชีวิต มีเป้าหมายที่

สู่หนทางสวรรค์

๔๑๕

ถูกต้องดีงาม เมื่อเราตั้งใจสั่งสมบุญ บุญจะส่งผลให้เราใช้ชีวิตที่ดีขึ้น เราจะสมบรูณ์พร้อมด้วยมนุษย์สมบัติ ทิพย์สมบัติ และนิพพานสมบัติ

โลกมนุษย์เป็นสถานที่สำหรับสร้างบารมี ชีวิตของเราไม่ได้หมดสิ้นเพียงชาตินี้ ยังคงต้องดำเนินต่อไปจนกว่าจะหลุดพ้นจากกิเลสอาสวะเข้าสู่อายตน์นิพพาน การสร้างบารมีจึงเป็นกรณียกิจสำคัญ ซึ่งจะขาดไม่ได้ ไม่ว่าเราจะอยู่ในสถานะใด จะเป็นบรรพชิต หรือคฤหัสถ์ผู้ครองเรือน จะอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศก็ตาม เราจะต้องสร้างความคิดเรื่อยไป ความคิดที่เราทำจะเป็นเหตุให้เราไปสู่สุคติโลกสวรรค์ นักปราชญ์บัณฑิตในสมัยก่อนได้สอนวิธีการที่จะไปสู่สวรรค์ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าศึกษามาก

*สมัยหนึ่ง พระบรมโพธิสัตว์ได้จุติมาบังเกิดเป็นพระเจ้าแผ่นดิน มีพระนามว่า **อุทัยภัทร** ทรงมีพระมเหสีชื่อ **อุทัยภัทรา** แม้จะทรงอภิเษกสมรสกัน แต่ทั้งสองต่างอยู่ร่วมกันฉันพี่น้องต่างตั้งใจประพฤติพรหมจรรย์ วันหนึ่งพระเจ้าอุทัยภัทรได้ตกลงกับพระมเหสีว่า “ถ้าใครสิ้นพระชนม์ก่อน ผู้นั้นต้องกลับมาบอกว่าได้ไปบังเกิดที่ใด” เมื่อพระราชากรองราชย์ผ่านไปถึง ๗๐๐ ปี ก็เสด็จสวรรคต และได้ไปบังเกิดเป็นท้าวลักกะบนสวรรค์

สู่หนทางสวรรค์

๔๒๐

ชั้นดาวดึงส์ พระนางอุทัยภักตราจึงสำเร็จราชการแทน

ท้าวลัทธิกะเสวยทิพยสมบัติได้ ๑ สัปดาห์ แต่เวลาบนโลกมนุษย์ผ่านไปนานถึง ๗๐๐ ปี ทรงระลึกถึงคำมั่นสัญญาคืนนั้น พระองค์ได้ถือถาดทองคำบรรจุทองคำจนเต็มมาปรากฏต่อหน้าพระนางอุทัยภักตราเพื่อขอร่วมอภิรมย์ด้วย ขณะนั้นพระนางกำลังตรึกระลึกถึงศีลของตน จึงตอบไปว่า “ไม่ว่าจะเป็นใคร แม้จะมีอานุภาพมากสักปานใดก็ตาม จะไม่ยอมล่วงละเมิดประเพณีสิ่งนี้เด็ดขาด”

ท้าวลัทธิกะสดับแล้ว ก็อันตรธานหายไป รุ่งขึ้น พระองค์เสด็จมาอีก พร้อมถือถาดที่เต็มไปด้วยเงิน เพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้ร่วมอภิรมย์กับพระนาง พระนางดำริว่า ถ้าหากสนทนาปราศรัยกับบุคคลผู้นี้ เขาคงจะมาหาอีก จึงไม่ตรัสสิ่งใดทั้งสิ้น

คืนต่อมา ท้าวลัทธิกะเสด็จมาอีก แต่ครั้งนี้ท่านเปลี่ยนเป็นถือถาดโลหะที่เต็มไปด้วยเหรียญกษาปณ์ เพื่อมาขอแลกเปลี่ยนกับการได้ร่วมอภิรมย์กับพระนาง พระเทวีเห็นแล้วสงสัย จึงตรัสถามว่า “ธรรมดาชายที่หมายปองหญิง หากจะให้หญิงตกลงปลงใจด้วยทรัพย์สมบัติ ก็ต้องเพิ่มทรัพย์สมบัติให้มากขึ้นจนกว่าฝ่ายหญิงจะพอใจ แต่ท่านกลับลดทรัพย์ลงทุกวัน นั่นหมายความว่าอย่างไร”

สู่หนทางสวรรค์

๔๒๑

ท้าวลักกะตอบว่า “พระนางผู้เจริญ หม่อมฉันเป็นพ่อค้า จะทำอะไรก็ต้องให้ได้กำไรและไม่ยอมเสียประโยชน์ ถ้าหาก พระนางจะมีอายุยืนยาว หรือมีฉวีวรรณที่งดงามยิ่งกว่าเดิม หม่อมฉันจะนำบรรณาการมาถวายเพิ่ม แต่พระนางมีแต่จะชรา ลงทุกวัน หม่อมฉันจึงลดบรรณาการลง อีกทั้งวันนี้ พระนางก็ ชราภาพกว่าวันก่อนๆ แม้ขณะที่หม่อมฉันกำลังจ้องมองอยู่นี้ พระฉวีวรรณของพระนางก็เสื่อมลงไปทุกขณะ ฉะนั้นพระนาง อย่าได้ปล่อยวันคืนให้ล่วงไปโดยเปล่าประโยชน์ ขอพระนางจง ประพฤติพรหมจรรย์ตั้งแต่วันนี้เถิด”

พระนางทรงชื่นชมโสมนัสเป็นอย่างยิ่ง ด้วยรู้ว่าวาจา ของบุรุษผู้นี้ เป็นวาจาของนักปราชญ์บัณฑิต จึงตรัสว่า “ท่าน พุดรากับว่า เทวดาไม่มีการแก่เหมือนมนุษย์หรืออย่างไร” ท้าวลักกะตรัสว่า “พวกเทวดาไม่แก่ชราเหมือนมนุษย์ เส้นเอ็น ปุ่มปมในร่างกายก็ไม่มี ฉวีวรรณของชาวสวรรค์ผุดผ่องยิ่งนัก และทิพยสมบัติก็ไพบุลย์ ขอให้พระนางจงเสด็จออกผนวชเถิด จะได้ไปสู่เทวโลก ไปเป็นสหายแห่งชาวสวรรค์ทั้งหลาย”

ท้าวลักกะเทวราชทรงแนะนำทางไปสู่เทวโลกอีกว่า “ผู้มี ภัย วาจา ใจที่สะอาด ไม่ทำบาปอกุศล เป็นผู้มีศรัทธา ชอบทำ ทาน ชอบสงเคราะห์ มีวาจาสุภาพ อ่อนหวาน และหมั่น

สู่หนทางสวรรค์

๔๒๒

ประพตฤทศกรรมบท ๑๐ ประการ มีความเชื่อมั่นในบุญ
เชื่อมั่นในผลของบุญ หมั่นให้ทานอยู่เป็นนิตยกับเนื่อนาบุญ
อันเยี่ยม สงเคราะห์ญาติด้วยสังคหวัตถุ ๔ บุคคลผู้ยึดมั่นใน
คุณธรรมเหล่านี้ จึงจะสามารถไปสู่สุคติโลกสวรรค์ได้”

จากนั้น พระนางได้ตรัสถามท้าวสักกะว่าเป็นใคร
พระอินทร์จึงบอกความจริงว่า ตัวท่านคืออดีตพระเจ้าอุทัยภัทร
ซึ่งบัดนี้ได้ไปบังเกิดเป็นพระอินทร์ ที่มานี้เพื่อมาเตือนสติตาม
คำมั่นสัญญา ไม่ใช่มาด้วยอำนาจกิเลส พระองค์ได้ตรัสย้ำว่า
“วันเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ความยั่งยืนของหมู่สัตว์ย่อมไม่มี
เมื่อเกิดมาแล้วต่างต้องตายกันหมด มารดาบิดา พี่น้องหรือสามี
รวมทั้งทรัพย์สมบัติทั้งหลาย เราจำต้องทิ้งไป นั่นคือ เมื่อ
ละโลกไปแล้ว ไม่มีใครเอาอะไรไปได้ สุคติและทุกติในสังสารวัฏ
เป็นที่פקพิงชั่วคราวเท่านั้น ขอให้พระนางจงประพตฤทธรมเถิด
อย่าได้ประมาทเลย”

โอวาทของท้าวสักกะทำให้พระนางอุทัยภัทรทาดัดลินใจ
ออกผนวชประพตฤทธิพรหมจรรยและได้บำเพ็ญเพียรเจริญสมาธิ
ภาวนานานถึงหมื่นปี ครั้นละโลก พระนางได้ไปบังเกิดในสุคติ
โลกสวรรค์

ชีวิตของมนุษย์ในสมัยก่อนนั้นยาวนานมาก แม้กระนั้น

สู่หนทางสวรรค์

๔๒๓

ผู้มีบุญก็ไม่ประมาทในชีวิต เพราะมองเห็นทุกข์ เห็นโทษของการเกิด แก่ เจ็บ ตาย แต่ปัจจุบันอายุของมนุษย์โดยเฉลี่ยเพียง ๗๕ ปีเท่านั้น ชีวิตจึงเป็นของน้อย เราไม่ควรประมาท เพราะความตายอาจพรากชีวิตเราได้ทุกขณะ เพียงแค่หายใจเข้า ไม่หายใจออก หรือหายใจออกไม่หายใจเข้าก็ตายแล้ว เมื่อเกิดมาต่างต้องบ่ายหน้าสู่ความเสื่อมสลาย หากมีโอกาสดำเนินชีวิตต้องรีบตัดทวงบุญกันให้เต็มที่ อย่าได้ละเลยในการสั่งสมบุญ เพราะการสั่งสมบุญนำสุขมาให้

ขอให้เราชวนช่วยสร้างบุญกุศล เสมือนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต โดยเฉพาะการปฏิบัติธรรม ฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง เป็นบุญที่เราจะขาดไม่ได้ เสมือนหนึ่งลมหายใจ เราควรหาโอกาสนั่งธรรมะ ยิ่งนั่งพร้อมกันทั้งครอบครัวได้ก็ยิ่งดี จะได้เป็นครอบครัวธรรมกาย ที่สมาชิกทุกคนมีธรรมะเป็นอาภรณ์ เพียงเราสถาปนาบ้านกัลยาณมิตรและชักชวนหมู่ญาติของเรา หรือบุคคลที่เรารู้จักให้มาประพฤติปฏิบัติธรรมร่วมกัน ให้เขาได้เข้าถึงความสุขที่เสรี ขอให้พวกเราใช้วันเวลาที่เหลืออยู่อย่างจำกัดนี้ ช่วยกันสถาปนาบ้านกัลยาณมิตร เพื่อรังสรรค์โลกนี้ให้เป็นโลกแก้ว เป็นโลกแห่งพระรัตนตรัยอย่างแท้จริง

